

ROZPRAWIONY (6) *part praet pass pf*

rof- (4), roz- (2).

Oba o oraz a jasne.

sg m N rozprawiony (2). ◇ f N rozprawioną (1). ◇ pl N subst rozprawion(e) (2). ◇ G rozprawionych (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: rozprawiony przez kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Rozstrzygnięty (2) :

Fraza: »wątpliwość rozprawiona jest (a. być ma)« (2): wśyftkwe wątpliwości mocą ápoštołfkiey ítolice rośpráwyone y íkończone być máyą. KromRozm III N7, G2.

2. Rozważony, omówiony (1) : *Explicitus, Wyłożony/ Rośpráwiony. Mącz [305]b.*

3. Uporządkowany zgodnie z czyjś wolą; dispositus Mącz (2) : *Mącz 310d; Zaż íełzcze nie on íam rozdzielí íey [ziemi]/ y nie zámierzył/ wedle rośpráwionych czáłow/ gránic íey CzechEp 58.*

4. Rozdzielony na boki (1) : *Capillus passus, Rośpráwione rofczołane włófy Mącz 34c; [támże teź y gáłázki íego [pnia winorośli] máią być rozpráwione íłufznie ná wśytki ítrony Cresc 1571 374].*

*Cf **ROZPRAWIĆ***

KW